

EXCURSIÓ a TARRASSA.

pagat 545

Junta

~~Cabot~~
~~Moragas~~
 x Boada
 x Tomás
~~Estany~~
 x Renart

Mestres.

x Millet
 x Wehrle
 Comella a les 10
 x Pujol
 x Tomàs

Capella

x Fontanills
 x Riera
 (xany Carlos x tanta)
 x Albina

Tenors I

Tenors II

BARITONS

Baixos

x Almonacid
~~Bosca~~
 x Cardús
 x Cartanà
 x Canela
 x Ferrer
 Garcia x (tanta)
 x Gibernau
 Guardiet x (tanta)
 x Nin
 x Mari
 x Parera
 Porté x (tanta)
~~Prat~~
 x Torra
 x Torres
 x Vall
 x Vila
 x Ventura
 Vidal (tanta)

Borràs nomé
 x Bou
 x Bru
 x Bioto ?
 x Codina
 x Corney
 x Cabré
Duch
 x Foguer
 x Ferrer
 x Gibert
Giró more
Granada more
 x Hil
 x Jordana
 x Lapeira
Lanau more
 x Munné
 x Payés
Pérez more
 x Planas
 x Piguillem
 x Rosell
 x Sala
~~Sinagra~~
 x Torras x (tanta)
 x Viñas x ? 20

x Argelagués
 x Amatller
 x Bigas
 x Crespo
 x Cerrillo
Dalfó ?
 x Damians
 Figueras x (tanta)
López more
 Llavera x (tanta)
 x Millet
 x Martinez (tanta)
 x Marin
 Nadal
 Iglesias x (tanta)
 x Ortiz
 x Perramón no ygnalata
Paris more
Pí no vingut (tanta)
 x Rodó
 x Rodamilans
 x Silvestre
Sayós x (tanta)
 x Sala
 x Valls
 Vidal x (tanta)
 Manauita x 23

x Bou
 Esquiús x (tanta)
 x Galito
 x Grau
 x Garcia
 x Gabarnet
Homs more
 x Jové
 x Mabras
 x Masagué
 x Marqués
 x Monereo
 x Prat
 x Peyalba x (tanta)
 x Rebull x (n)
 x Romero
 x Valls M.
 Valls J.M. x (tanta)
 Valls F. (n)
 x Vives R.
 x Vidal
 x Ventura

18

17 notes

21

NOIES i ACOMPANYANTS.

Alsina A (kanka)	Creixell A	Mario Angela A	Planas A
Altafaja A	Crespo A (kanka)	Mario Agnés A	Planell A
Amargós A	Estrada A	Martí A	Pí A
Andreu A	Ferrer A. A	Mato A	Piera A
Arana A	Ferrer M.T. A	Mestre Mestre kanka	Prats Maria A
Artigas A	*Figueras Figueras	Mestres A	Prats Montserrat A
Balafà A	*Fonollar A	Mora A	Pons A
Barbany A	*Font A	Morell A	Porqueras A
Bargalló (kanka) Bargalló A	*Fornaguera Fornaguera A	Moreta A	*Puig A
Berenguer A	Fornells (kanka) A	*Moix R Moix A	Ribas A
Billar A	Garcia A	Muñoz A	Ribot C Ribot M A
Boites A	Gratacós A	Muxí A	Riu A
Bosch A	Grau A	Olivella A	Roca C. kanka A
Botey A	*Ginesta B temporal A	Oriol A	Roca P. (kanka) A
Brú A	Giorla Giorla A	Parés A	Salas A
*Calvo Calvo-Saló A	Jordana A	Pascual (kanka) A	Saló A
Capdevila A	Jové A	Pedrola A	Salvadó no linar A
Carreras	Lazur A	Peidro (kanka) A	Salvat A
Casals A	Lecina A	Peraire A	Sancristofol
*Castellfort A	López A	Pérez A. Pérez M A	*Serrallonga A
*Codina A	Llorch A	Pérez Josepa A	Sirarols A
*Comellas A	Manauta A	Permanyer A	Soler A
Cortasa A	Marcé A	Petit A	Tarré A
			Tres A

Ullastres

x A

Valls

x A

Velasco

x A

Ventura A.

x A

Ventura M.

x A

Verdaguer

x A

Vidal

x A

Vinas

x A

Virgili

x A

Vives

x A

Vidal

x A

A

NOIS.

.Alonso

.Aguado

x Artigas

.Artgas

.Arumi

x Bargalló

x Berenguer

.Biurrun

x Boltes

? Borràs

.Borràs

.Canadell

.Candela

.Casas

.Cordomi

x Crespo

.Dillet

.Fernando

.Figueroa

.Fuster

.Garcia

.Gil

.Ibars

.Llaveria

.Llopis

.Llovet

.Martin

.Martin

.Martin R.

.Mas

.Mas

.Mitjà

.Morera

.Mundó

.Obach

.Oller

x Pérez

.Pujol x (kanka)

.Piulats

x Romero

.Ruano

.Saborit

.Sanchez x (kanka)

.Segarra

.Segalés

.Sendil

.Soler

.Topas

.Torras

.Turell

x Valls

.Valls

x Vidal

.Volk

54

x Arran 7
x Artigas 1
x Sornallonga 2 bitllets
+ Meia 1
x Pena / Tarea 1

340
205

1700

680

~~7124~~

69766

2.05
38
1646
615
7790

2.05
34

820

615

6970

707.25 | 2.05
*922 345
1025
0000

LLISTA dels CHORISTES que cantaren la PASSIÓ de BACH.

TENORS I	TENORS II.	BARITONS.	BAIXOS.
Bartoli	Ambrós	Argelagués	Alier
Cardús	Biets	Bigas	Burgués
Font	Bou	Basté	Coll
Gibernau	Campmajó	Bou	Gabarnet
Llopart	Casanovas	Echidi	Galito
Masip	Castells	Crespo	Grau
Monereo	Figueras	Damians	Homs J.
Mysol	Gibert	Dalfó	Homs E.
Nin	Guiu	Farré	Jové
Ordi	Gil	Mayol	Jorba
Parera	Jordana	Manauta	Jané F.
Poveda	Lapeyra	Perramon	Jané S.
Samsó	Massagué	Pons	Mabras
Torra	Monereo	Palau	Monereo
Vall	Segalá	Pi F.	Marques
Ventura P.	Sala	Pi J.	Prat
Ventura R.	Satorres	Paris	Sanyé
Vila	Sirarols	Redó D.	Tomás
	Tey	Redó R.	Tutuseus
	Vergés	Segarra	Valls
	Vilardebó	Vives	Domenech
	Virgili	Vidal	
		Valls	

Remsell

18

Simo
22
Gamisans
Conney

23

Mico

21

NOIES.

✕ Altafaja
 ✕ Altafaja
 "A.
 ✕ Ambrós
 "A.
 ✕ Arana
 "A.
 ✕ Andreu
 "A.
 ✕ Barbany
 "A.
 ✕ Bartomeus
 "A.
 ✕ Barberá
 "A.
 ✕ Barceló
 ✕ Barceló
 "A.
 ✕ Borrás
 "A.
 ✕ Billart
 "A/
 ✕ Balañá
 ✕ Balañá
 "A.
 ✕ Bou
 "A.
 ✕ Bascons
 "A/
 ✕ Bosch
 "A.
 ✕ Cotal
 "A.
 ✕ Coll
 "A.
 ✕ Carreras
 "A.
 ✕ Costa
 "A.
 ✕ Capdevila
 "A.
 ✕ Casals
 ✕ Casals
 "A.

Codina

✕ Durán
 ✕ Durán
 "A.
 ✕ Enseñat
 "A.
 ✕ Esquerdo
 "A. *Romells*
 ✕ Fusté
 "A.
 ✕ Figueras
 ✕ Figueras
 "A.
 ✕ Fernandez
 "A.
 ✕ Fonollar
 "A.
 A.
 ✕ Fornaguera
 ✕ Fornaguera
 "A.
 ✕ Grau *A*
 ✕ Grau *Gibert*
 "A.
 ✕ Gibert
 ✕ Gibert
 "A.
 ✕ Galilea
 "A.
 ✕ Garrigó
 "A.
 ✕ Gratacos
 "A.
 ✕ Ginesta
 "A.
 ✕ Jordana
 ✕ Jordana
 "A.
 ✕ Juvé
 "A. *Larmany*
 ✕ Linares
 "A.
 ✕ Mullor *La*
 ✕ Mullor
 "A.

✕ Mora *R*
 ✕ Mora
 "A.
 ✕ Mora M.
 "A.
 ✕ Manauta
 ✕ Manauta
 "A.
 ✕ Mató
 "A.
 ✕ Moragas
 "A.
 ✕ Muñoz
 "A.
 ✕ Muxi
 "A.
 ✕ Murtra
 "A.
 ✕ Millet
 ✕ Millet
 "A.
 ✕ Olivella
 "A.
 ✕ Petit
 ✕ Petit
 ✕ Petit
 "A.
 ✕ Possiello Sra.
 ✕ Possiello
 "A.
 ✕ Perez
 "A.
 ✕ Pi M.
 "A.
 ✕ Pi A.
 "A.
 ✕ Pascual
 ✕ Pascual
 ✕ Pascual
 "A.
 ✕ Puig
 "A.
 ✕ Planas
 "A.

Balan

✕ Roca P.
 "A.
 ✕ Roca A.
 "A.
 ✕ Rigola
 "A.
 ✕ Riera
 "A.
 ✕ Robert
 "A.
 ✕ Sançritofó
 "A.
 ✕ Sucarrats
 "A.
 ✕ Saló
 "A.
 ✕ Saló M.T.
 "A.
 ✕ Serrallonga
 =
 ✕ Sala A.
 "A.
 ✕ Sala M.
 "A.
 ✕ Sanchez
 "A.
 ✕ Teixidor
 "A.
 ✕ Ticó
 ✕ Ticó
 "A.
 ✕ Tort
 "A.
 ✕ Tey
 ✕ Tey
 "A.
 ✕ Torner
 "A.
 ✕ Ubach
 "A.
 ✕ Vila
 "A.
 ✕ Virgili
 "A.

NOIS.

* Valls
 * Valls
 "A.
 * Vilalta
 "A.
 * Vallverdú
 "A.
 * Ventura
 "A.
 * Xifré
 Amatller
 Argelagués
 Bou
 Bou
 Bartomeus
 Esquius
 Ferrer
 Ferrer
 Fayés
 Font
 Gené
 Grau
 Iglesias
 Isalgué
 Jordan
 Lanau
 Linares
 Linares
 Morell
 Mora
 Marti
 Monner
 Moya
 Mullor
 Navarro
 Navarro
 Nadal
 Pagés
 Pamies
 Ribera
 Ribera
 Sanchez
 Sardá
 Serena
 Salvat
 Travessa
 Ventura
 Vergés
 Valls
 Viñas
 Vinyolas.

Vinyolas
 Sala

MESTRES i SOLISTES

Millet
 Comella
 Salvat
 Pujol
 Werhle
 Fornells
 Callao
 Vendrell
 Griff
 Fusté

TOTALS.

Homes
 Noies
 Nois
 Mestres
 Solistas
 Acompts. Noies
 Junta (deduits C. i M)
 Marti
 Riera
 Gibert
 Lliurat
 Llongueras
 Pagés

Viladoms

340

Moragas	Los mes	Vives	La Pàtria	Millet	Nova	Fontanills	Nova
X Boada	Nova			Wehrle		X Riera	La Pàtria
X Marill	La Pàtria			X Comella	Catalunya	X Joan	>>
X Tomàs	Catalunya			X Pujol	La Pàtria	; Albina	Nova
Estany	>>			X Salvat	Nova	Albina (nevoda)	>>
X Renart	Nova			X Tomàs	>>		
Almonacid	La Pàtria	Arcarons	La Pàtria	Argelagués	Nova	Badell	Catalunya
Boscà	Casa N° 6	Bieto	>>	Bigas	Casa N° 7	Bonifà	>>
; Cardús	Casa N° 12	Borràs	>>	; Crespo	>> 20	Bou	La Pàtria
Cartañà	La Pàtria	Bou J.	>>	; Cerrillo	>> 9	Galito	Catalunya
Canela	>>	Bru	>>	; Dalfó	>> 5	; Grau	Catalun
Ferrer	>>	Codina	>>	Damians	Nova	Gabarnet	>>
Garcia	>>	Corney	>>	Figuera	>>	Garcia	>>
Gibernau	>>	Duch	>>	Garcia	>>	Homs	>>
Guardiet	>>	Foguer	>>	López	Casa N° 6	; Jové	Casa N° 13
Mari	>>	Ferrer	Nova	Llaveria	Nova	Mabras	Catalunya
Nin	>>	Gibert	Casa N° 6	; Millet	>>	; Masagué	Nova
Parera	>>	Gine	>>	Martinez	>>	Marqués	Catalunya
Prat	>>	Granada	Nova	Manauta	>>	Monereo	>>
Parola	>>	Hil	>>	Nadal	>>	Prat	>>
; Torra	Casa N° 2	Jordana	>>	Iglesias	>>	Penyalba	>>
; Torres	>> 17	; Lapeira	Casa N° 7	Ortiz	Catalunya	Rebull	>>
Vall	La Pàtria	Monner	Nova	París	>>	; Romero	>>
Vila	Casa N° 7	; Payés	Casa N° 4	Pí	>>	; Valls J.M.	Casa N° 14
; Ventura	>> 12	Pérez	Nova	Rodamilans	La Pàtria	Valls F.	Catalunya
		Planas	Casa N° 7	Rodó	Catalunya	Vives R.	>>
		Piguillem	Catalunya	Rubies	>>	; Vidal	Casa N° 45
		Sala	Nova	Silvestre	>>	Ventura	
		Santacana	>>	; Sayós	Casa N° /	Vives F.	Catalunya
		Torres	>>	Sala	Nova		
		Vila	>>	Torres	Catalunya		
		; Viñas	Casa N° 18	Vidal	Nova		

NOIES I ACOMPAÑANTS.

Alsina Ac.	Casa N° 23	; Crespo Ac.	Casa N° 20	Manauta Ac.	Casa N° 9	Planell Ac.	Casa N° 14
Altafaja Ac.	" 24	Estrada Ac.	" 10	Marcé Ac.	" 38	Pí Ac.	" 31
Amargós Amargós Ac.	" 16	Ferrer A. Ac.	" 33	Martí Ac.	" 2	Piera Ac.	" 32
Andreu Ac.	" 25	Ferrer M.T. Ac.	" 11	Mató Ac.	La Pàtria	Pons Ac.	" 8
Arana Ac.	" 13	; Figueras E. Ac.	" 2	Mestre Mestre	Casa N° 14	Porqueras Ac.	" 2
Artigas Ac.	" 19	; Figueras S. Ac.	" 2	Ac.		Prats Ac.	" 43
Balaña Ac.	" 8	Fonollar Ac.	La Pàtria	Mestres Ac.	" 6	; Puig Ac.	Nova
Barbany Ac.	" 13	Fornaguera Ac.	Casa N° 15	Mora Ac.	La Pàtria	Oriol Ac.	"
Bargalló Bargalló Ac.	" 3	; Fornells Ac.	" 1	Morell Ac.	Casa N° 30	Ribas Ac.	Casa N° 44
; Berenguer Ac.	" 9	Font Ac.	" 2	Moreta Ac.	" 39	Ribot Ribot Ac.	" 15
Billart Ac.	" 26	Gras Ac.	" 31	Moix M. Ac.	" 17	Riu Ac.	" 11
Botey Ac.	" 8	Gratacós Ac.	" 33	; Moix R. Ac.	" 17	Roca C. Ac.	Nova
Bru Ac.	" 32	Grau Ac.	" 45	Muxí Ac.	" 39	Roca P. Ac.	Casa N° 5
Calvo Ac.	" 10	Giorla Ac.	" 4	; Parés Ac.	" 4	Sales Ac.	" 7
Capdevila Ac.	" 26	X Giorla Ac.	" 4	Pascual Ac.	" 35	Saló T. Ac.	Nova
; Cardús Ac.	" 12	Jordana Ac.	" 34	Pedrola Ac.	Casa N° 34	Salvadó Ac.	"
; Carreras Ac.	" 5	; Jové Ac.	" 13	Peidro Ac.	Casa N° 40	Salvat Ac.	Casa N° 1
Casals Ac.	" 36	Lazur Ac.	" 38	; Pérez A. Ac.	" 21	X San Cristòfol Ac.	" 1
Castellfort Ac.	" 42	Lecina Ac.	" 3	; Pérez M. Ac.	" 29	X Serrallonga Ac.	Catalunya
Codina Ac.	" 24	Llonch Ac.	" 36	; Pérez J. Ac.	" 16	Sirarols Ac.	Casa N° 3
Cortaza Ac.	" 10	López A. Ac.	La Pàtria	Petit Ac.	La Pàtria	Soler Ac.	" 3
		López M. Ac.	Casa N° 37	Planas Ac.	Casa N° 25	Tes Tres Ac.	" 1
		Loras Ac.	" 5				

Ullastres
 Ac. Casa N° 40
 Valls " 22
 Ac.
 Velasco " 24
 Ac.
 Ventura A. " 12
 Ac.
 Ventura M.
 Ac. Catalunya
 Verdaguer »
 Ac.
~~Verdura~~
~~Ac.~~
 Vidal F. »
 Ac.
 Vidal R. »
 Ac.
 Viñas Casa N° 18
 Viñas
 Ac.
 Vives Catalunya
 Ac.

100 min
 86 acompte

H033.
 Aguado La Pàtria Martin Nova
 Martin
 Artigas Casa N° 19 Mundó Casa 14
 Artigas
 Arumí 29 Mena Catalunya
 Bargalló 3 Obach La Pàtria
 Berenguer 9 Oller Catalunya
 Biurrun La Pàtria Pérez Casa N° 16
 Borràs » Piulats Catalunya
 Borràs
 Buil Catalunya Romero »
 Candela Casa 33 Ruano Casa N° 13
 Cordomi La Pàtria Rueda La Pàtria
 Escayola » ~~Saborit~~ Catalunya
~~Saborit~~
 Fané Casa 2 Nova Segarra »
 Ferrer Nova Soterias Casa 33 »
 Fusté » Torras »
 Fusté
 Garcia Casa 20 Torras La Pàtria
 Gil » ~~Furcell~~ Casa N° 42
 Llavèria » Valls » 22
 Valls
 Mitjà Voltes La Pàtria
 Martin R. Casa N° 6 Vidal Casa N° 45

* Ajia mir Romero (Catalunya) Pare Sta. Moix Sta. Nova
 Escayola

TOTALS

193 En cases particulars 192
 47 Fonda La Pàtria 45
 50 Fonda Nova 49
 46 Fonda Catalunya 46
 336 339

Jta. Mtres. i personal 19
 Homes 87
 Noies 99
 Acompanyants 84
 Nois 40
 Agregats Romero - Moix 3
 Cinyal Petit

avisat auto farer 339
 " brosser " 332

339

amb sinceritat, i si's vol *sotto voce*, podem assegurar que passat d'aquest exit, lo demás tant se'ns endona. I aixó no s'ha de permetre que duri si volem sortir del etern cultiu de la *faroleria* a que per dissort estem tan avesats els catalans, i volem entrar d'una vegada al conreu dels homes per medi de la intensa, callada i segura educació perseguint d'aquesta manera la construcció definitiva de la ciutat i de la nació i de la rassa.

Si fem una Escola Choral ha de ser pel nostre goig i ens l'hem de fer ben escaienta i ben tallada com un vestit. *Els altres*, si decas, l'han de gosar per un incert i nosaltres habitualment i amb plenitut i oportunitat. Ara no. Ara a l'Escola Choral no hi anem a trobar rés; ni amor, ni interés ni desitj de cap classe. Jo, nou a Terrassa, i avesat als exits de la Escola Choral a fóra, vaig assombrarme de la fredor amb que eran rebuts aquí els seus concerts. I l'explicació es senzilla. Es que Terrassa no hi es a la Escola Choral. Es que la Escola Choral es en Llongueras tot sol. I allí hont un no hi te, ni hi posa rés, rés hi va a buscar. I encara mes: allí hont no s'hi posa rés, res hi ha; rés si pot trobar.

Es dolorós parlar d'aquesta manera, pero al menys hi hagués adob. Jo ara confesso sincerament que no n'hi veig. Quan darrera'l concert de diumenge tot-hom s'ha quedat tan tranquil, no es facil que l'esmena arribi. I cal, cal de debó, altrament jo no arribo a veure que pugui anar endevant tot plegat. Avui hi ha un desequilibri mortal dins la Escola. El mestre ha treballat, ha estudiat sense descans ha avensat més a la Escola, que's Terrassa no s'ha mogut del seu lloc, ni's mou, ni es veu manera de ferla moure. I la tragedia de lluitar talment per aixecar i animar una cosa feixuga i sense vida, no la resisteix cap persona nada.

Alexandre Galí.

L'Orfeó Catalá entre nosaltres

La nostra «Escola Choral»,—desvalguda i petita com és, sense altres merits contrets que'ls d'uns quants anys esmersats, amb mes bona voluntat i santa toçaderia que amb saber i amb fortuna, en fer brillar, de tant en tant, en la nostra ciutat sópita i ronca, petites guspíres d'art i trémols flames d'ideal—allargant els seus braços fervorosos fins mes enllá d'ont comuntment arriben els

“La Sembra”

14 març 1913

anhels de la ciutat aqueferada, ens porta a casa mateix, a l'hora que menys podiem esperar-nos-ho, l'*Orfeó Català*; la gloriosa entitat barcelonina, potser, de totes, la mes representativa i exemplar que amb orgull pot mostrar al món, Catalunya com a exquisida i exhuberanta flor del seu modern ressorgiment.

Es aquest certament un bell gest de la petita «Escola Choral» generosament correspost per l'*Orfeó Català*. Tota la Terrassa viva ha de vibrar intensament en aquest bell gest espiritual de les dues entitats germanes, i una esgarripança d'emoció i de joia ha de comoure la ciutat nostra; quant la Senyera victoriosa del patriòtic *Orfeó Català*, tant plena d'anhels i significacions, s'enarbori 'l diumenge, sobirana, per a fer mes triomfantes una altra vegada encara, sota 'l fum de les nostres xemaneies, les simbòliques cançons redemptores que senyalen el nou camí. Tota la Terrassa viva ha d'esserne conscienta d'aquest gest i ha d'obrar en conseqüència; i l'*Orfeó Català*, al trobar-se en braços de la «Escola Choral», ha de sentir bategar fortament entre aquets braços, el pit amorós de la ciutat desperta i vigilant. L'*Orfeó Català* cantarà allavors com si cantés tota la Pàtria amb éll; que no mes amb el pit bategant podrà Terrassa i podrém també nosaltres plenament assaborir les cançons que éll canta i al sentir-les, tant sentint-les de vritat que 'l cor s'ens en vagi amb elles, podrém saber d'ont venen i podrém saber també lo que'ns demanen. Altrement l'*Orfeó Català* no hauria pas cantat a Terrassa i el bell gest de la petita «Escola Choral» hauria ben sigut en vá.

Pero l'*Orfeó Català*, el cor ens ho diu, *cantarà* a Terrassa i Terrassa 'l sentirà *cantar* i ses cançons, com les llevors que escampa el bondadós sembrador, germinarán entre nosaltres, i l'aire nostre en devindrà mes pur, i 'l brau escut de Terrassa, que brilla en la noble Senyera de l'*Orfeó*, adquirirà, per aquest no *sentir*, una mes intensa i una mes viva i una mes alta significació.

—Vine, en nom de Deu i porta tes cançons i els teus ideals a la

ciutat nostra, oh benemérit *Orfeó Català*! *Canta* i deixe'ns un bocinet de la teva ànima en cada una de tes cançons! Terrassa, que t'espera, s'en sentirà somoguda a ben segur; la «Escola Choral» que t'hi porta i que t'admira, t'en restará tota agraïda i Catalunya, que t'estima tant, benehirá una vegada més la teva obra incomparable i salvadora.

“La Sembra”

14 març 1913

El "Orfeó Catalá" en el Teatro Principal

El cuarto concierto de los organizados por la Escola Coral, de esta ciudad, en la presente temporada llamada de Cuaresma, ha sido para los amantes del Arte y de la Música un acontecimiento difícil de superar. Todo cuanto podríamos decir de la gigantesca labor efectuada por el maestro señor Millet, director del «Orfeó», plumas más autorizadas que la nuestra, que tiene ninguna, nos relevan de tan delicada misión. Así no es aventurado afirmar que el éxito sobrepujo las esperanzas del público que el pasado domingo llenaba de bote en bote las localidades del más lujoso y... aristocrático de nuestros coliseos.

Allí vimos a lo más selecto y granado de la sociedad. Perfumados y ridículos señoritos de la *Hig-liffe* saludaron, con inocentes y estúpidas demostraciones que revelan la incultura de nuestros adinerados burguesitos, profiriendo alguna frase que ofende el pudor de las distinguidas artistas que nos honraron con su visita, la aparición de las simpáticas y bellísimas señoritas que en el «Orfeó» dan un realce majestuoso y encantador. Y es que para ciertos *gentlemen del terror* poca o ninguna diferencia existe entre la atrevidita artista de *variété*, ansiosa de lucro y pomposidades que se esfuman al marchitar su físico los crueles síntomas de una prematura vejez, con la meritísima labor artística que las anónimas sacerdotisas del Arte, de nuestro sublime e incomparable Arte, tan bien sentado han dejado en cuantos conciertos han tomado

Vaya nuestra más entusiasta felicitación a la Escola Coral, de esta ciudad, y de un modo muy especial al inteligente maestro señor Millet, y a los coristas del «Orfeó» si algo podemos decirles, es que perseveren en su acendrado amor a lo sublime y espiritual de nuestro pueblo, porque un pueblo sin Arte o sin hijos que lo cultiven es digno de figurar entre las naciones predestinadas a la más terrible abyección.

En la fiesta del pasado domingo dejasteis tan gratos recuerdos que quedarán eternamente grabados en la mente de los buenos aficionados tarra-senses. Hasta otra.

ROLAND

"El Deber"

22 marc 1913

IV y V sessió selectes d' Art en el Teatro Principal.

Conforme anunciamos, el último domingo tuvo lugar el magno concierto vocal a cargo del Orfeo Catalá de Barcelona.

El teatro presentaba un hermoso aspecto por estar lleno de espectadores, ávidos de escuchar el escogido repertorio.

Al aparecer en el escenario el *Orfeo*, con su digno maestro señor Millet, fué saludado con una salva de aplausos, empezándose seguidamente el concierto en medio de un absoluto silencio.

Todas las producciones o piezas que componían el selecto programa, fueron elocuente, magistralmente ejecutadas, donde uno podía admirar con deleite por lo sublime y encantador, por el armonioso y melodioso conjunto de voces, pocas veces visto en esta ciudad espectáculo tan precioso, y que nosotros escuchamos con verdadera fruición.

Al maestro director señor Millet, que nos mostró tener excelentes dotes de un eminente maestro, se le tributaron, lo mismo a los cantores, estrepitosos y prolongados aplausos como premio de tan esmerada ejecución.

También tuvo lugar, el miércoles 19, la celebración del importante Concierto Sinfónico a cargo de la simpática Orquesta Sinfónica de Barcelona, bajo la dirección de la experta batuta del señor J. Lamote de Guignon. De 80 profesores que había anunciados en este concierto, solo pudieron venir unos 50 aproximadamente por surgirle, a la Sinfónica, un compromiso que por delicadeza tenía que cumplir; pero todo y con eso pudimos saborear su mérito.

Al finalizar todas las obras sin distinción alguna, que fueron interpretadas con mucha pulcritud y esmero y cuyo repertorio era sorprendente por componerlo obras de compositores de reconocida sabiduría, la orquesta y particularmente su eminente maestro, fué objeto de delirantes y prolongadas ovaciones por parte del auditorio que llenaba por completo el espacioso coliseo, teniendo, al finalizar el espectáculo de ejecutar una pieza fuera del programa para acallar los nutridos y estrepitosos aplausos que no cesaban.

En resumen, fué un concierto interesante, solemne, un portento de belleza armónica y artística. El señor Lamote sin pecar de exagera-

"La Voz del Pueblo"

22 març 1.913

IV y V sessió selectes d' Art en el Teatro Principal.—

Conforme anunciamos, el último domingo tuvo lugar el magno concierto vocal a cargo del *Orfeo Catalá* de Barcelona.

El teatro presentaba un hermoso aspecto por estar lleno de espectadores, ávidos de escuchar el escogido repertorio.

Al aparecer en el escenario el *Orfeo*, con su digno maestro señor Millet, fué saludado con una salva de aplausos, empezándose seguidamente el concierto en medio de un absoluto silencio.

Todas las producciones o piezas que componían el selecto programa, fueron elocuente, magistralmente ejecutadas, donde uno podía admirar con deleite por lo sublime y encantador, por el armonioso y melodioso conjunto de voces, pocas veces visto en esta ciudad espectáculo tan precioso, y que nosotros escuchamos con verdadera fruición.

Al maestro director señor Millet, que nos mostró tener excelentes dotes de un eminente maestro, se le tributaron, lo mismo a los cantores, estrepitosos y prolongados aplausos como premio de tan esmerada ejecución.

También tuvo lugar, el miércoles 19, la celebración del importante Concierto Sinfónico a cargo de la simpática Orquesta Sinfónica de Barcelona, bajo la dirección de la experta batuta del señor J. Lamote de Guignon. De 80 profesores que había anunciados en este concierto, solo pudieron venir unos 50 aproximadamente por surgirle, a la Sinfónica, un compromiso que por delicadeza tenía que cumplir; pero todo y con eso pudimos saborear su mérito.

Al finalizar todas las obras sin distinción alguna, que fueron interpretadas con mucha pulcritud y esmero y cuyo repertorio era sorprendente por componerlo obras de compositores de reconocida sabiduría, la orquesta y particularmente su eminente maestro, fué objeto de delirantes y prolongadas ovaciones por parte del auditorio que llenaba por completo el espacioso coliseo, teniendo, al finalizar el espectáculo de ejecutar una pieza fuera del programa para acallar los nutridos y estrepitosos aplausos que no cesaban.

En resumen, fué un concierto interesante, solemne, un portento de belleza armónica y artística. El señor Lamote, sin pecar de exagerados, supo dirigir con insuperable maestría.

¡Ah! hay un caso notable y es que existe una costumbre poco plausible de salir en los intermedios del salón de espectáculos, pues, al empezar la segunda parte, se observó un ruido por la entrada de los *fugitivos*, y al notarlo el señor Lamote, paró en seco y dirigiéndose de cara al público, como queriendo decir que es muy imprudente, y esta actitud del maestro la aplaudimos frenéticamente. Y ahora, a ver si les sirve de lección a los *fugitivos*.

Los que sienten un poco o mucho de amor al Arte y a la Cultura, guardarán un grato recuerdo de las sesiones magnas del último domingo y de la festividad de san José. Y ésta, fué la última de las cinco que se han celebrado en la presente temporada, organizadas por la «Escola Coral» de ésta a la que felicitamos cordialmente, deseando que menudeen estas solemnidades artísticas, porque mucho cooperan al desarrollo intelectual del individuo.

EL PIRINEU ' CATALÀ

DEFENSOR DELS INTERESSOS
DE RIPOLL Y SA COMARCA

SUSCRIPCIÓ:
1'50 Ptes trimestre. Núm. soft, 10 céntims
ANUNCIS Y ESQUELES, a preus convencionals

DIRECCIO Y ADMINISTRACIO:
Carrer de la Trinitat, (Impremta), número 42
RIPOLL

SORTIRÀ TOTS ELS DISSAPTES
No s retornan els originals

Jornada Gloriosa

En el llibre d'or de la historia de la nostra estimada vila, hi queda escrita una nova página de gloria.

La inscripció que la acompanya diu:

«El 27 de Juliol del any 1913, els catalans reunits a Ripoll en solemnia festa per commemorar el setzé centenari de la pau y llibertat de la iglesia, se postran devant el trono secular de Madona Santa Maria dels Jofres y Berenguers acatantla com a Senyora de Catalunya.»

Veusaquí com en aquesta perfumada efeméride ripollesa que proclama ostensiblement la virtualitat de la rassa catalana en tots els seus caracters, nostres fills hi trovarán com en nostres temps que la historia de Ripoll segueix essent lo que sempre ha sigut, aquell preciosíssim enfilall de anelles de l' historia patria, de que ens parlen els sabis historiayres.

Desde aytal diada, revestida ab sos ropatges de Fé y Patria, la nostra vila ha triomfat fentse digna de son gloriós passat y del seu brillant esdevenir. La gernació de visitants que vingueren de totes parts de Catalunya pregonan ara en alta veu, que Ripoll es una població cultural y progressiva, bella y hospitalaria com no n' hi ha altra, religiosa y amant de les seves inmarcessibles glories.

¡Lloor a Ripoll!; Y ara que es arribada l' hora de les felicitacions y alabances perque 'l éxit mes gros que 's podia esperar ha coronat la festivitats de la Fé, donemnosles mutuament, ripollesos, ab les autoritats y comissió organitzadora, entitats y particulars; tothom, l' un al altre, per acabat ferne tots plegats una de felicitació ben especial, ben entusias

ta y ben eixida del fons del cor al qui la te tant y tant merescuda, nostre estimadíssim y per tots els titols meritíssim Senyor Rector, Dr. Joan Puigoriol a qui Deu conservi molts anys en be y major gloria de nostra idolatrada vila.

Ressenya de la festa de Ripoll

La vigilia. La Creu

Dissapte a la tarde ja hi començaren a acudir algunes families y s' anunciaren les festes ab un trilleig general de campanes de la Basílica y de totes les iglesias. A entrada de fosch s' arborà de llum eléctrica una gegantina creu de més de deu metres d' alçada, en el «Pla de la bandera», al sud-oest de la vila, com a farola guiadora dels que anaven a la festa. Escampava per aquelles valls la llum eléctrica de més de 9 000 bugies que seguien ses línies y aquesta era tan intensa que, mercés a ella, nosaltres hi podiem llegir el diari al moll de l' estació del ferrocarril.

El tren especial L' Orfeo Catalá

Sortí de Barcelona a dos quarts de sis del matí del diumenge, portant en cotxes reservats a l' Orfeo Catalá format per més de 300 persones dirigides pels mestres Millet, Comella, Pujol, Salvat, y senyora Werhle, y varis individus de sa Junta directiva y un acompanyant per cada senyoreta o noy orfeonista.

Aquell aplech de joventut y d' entusiasme era un bell espectacle d' animació y de vida joyosa. Hi anaven també altres 3 o 400 persones entre les quals hi havien la Junta y socis de la benemérita Joventut Católica, intel·ligent y afortunada organitzadora de tan bella festa, els PP. Abats de Montserrat, Deas y Marcet, el prior del Convent de Jesuset de Bue os Aires, els individus dels jurats del certamen literari-musical, el president de la Diputació de Girona don Agustí Riera, y moltes altres personalitats.

Els técnichs de la companyia del Nort varen calcular malament la força de la máquina y la resistencia o bé el pés del tren, perque a l' arribar al Clot la máquina funcionava y el tren no 's movia. Aixís hi estiguérem més de 25 minuts. Vingué una altra locomotora, se posà a la cua

del tren, li donà una empena y arrencarem per fi, seguint el viatge sense altra cosa notable que les llargues parades a les estacions y el consegüent retrás. En totes elles s' anaven afegint espedicionaris. A Vich pujaren el senyor Bisbe acompanyat dels canonges vicari general doctor Jaume Serra, secretari doctor Josep Dachs, y doctor Martín, y altres personalitats. Viatjaren en cotxe-saló.

En totes les estacions hi havia nombrós públich que mirava ab simpatia el pas del tren, saludant ab els mocadors o aplaudint.

Arribada a Ripoll

Desde el tren saludárem ab emoció la grandiosa creu del «Pla de la bandera» y l' hermosa bandera catalana onejant al cim de l' enlairat campanar románich de la Basílica, que presidíe desde aquelles altures les festes que començaven en aquell moment.

Al moll de l' estació una música y tocava y una munió de gent hi formiguejava. Eren les autoritats, l' Ajuntament de Ripoll y el de la parroquia de Ripoll lluint sobre'l pit amples bandes de domas carmesí, la Comissió de la festa, les societats corals ripolleses «Flor de Maig» y «Dalia Ripollesa» ab llurs estandarts y una gran gentada que aplaudia sorollosament.

Devallaren els espedicionaris. Salutacions, presentacions y una simpática confusió d' animació y entusiasme. Regidors, diputats de Barcelona y de Girona, sacerdots, frares de Montserrat, distingides families. Visques a l' Orfeo Catalá y a la Senyera, que 's posá entre 'ls estandarts de les corals ripolleses.

S' organísá el seguici y als sons de la música ab les senyeres alçades, entre la gentada que feya cordó pels carrers y pels balcons endomassats y adornats ab banderes catalanes y espanyoles, s' entrá a la vila, vestida de festa. Les campanes trillejaven. Arribats a la plaça del Monastir, plena de gran gernació, passárem sota l' arch de triomf ab oportuna y efusiva dedicatòria, y ens trobàrem davant de la magestuosa basílica, gloria de l' art y orgull de Catalunya.

La Basílica Ripollesa

L' imponent campanar quadrat, les ben timbrades campanes del qual asenyalaven el començ de la festa; la románica fatxada, sense igual al món; aquell poema de pedra esculpturada, ab passatges de l' Antich Testament, ab aquella magnífica iconografia animal y vegetal decorativa, ab la dels fundadors de l' antiquíssim cenobi, ab els héroes catalans de la Reconquesta, ab la representació del poble de Catalunya per medi de les labors agrícoles en cada mes de l' any, presidit tot per aquella hermosa portada y aquell fris representant el Pare eternal y la gloria celestial forma l' obra d'art incomparable

LA CATALANA

**SOCIEDAD ESPAÑOLA DE SEGUROS
CONTRA INCENDIOS A PRIMA FIJA
FUNDADA EN 1866**

Pólizas emitidas hasta 1.º Enero de 1912: 363,494

GARANTIAS

CAPITAL SOCIAL { Suscrito.. Ptas. 5.000.000
Desembolsado „ 5.000.000

Inversiones y fondos disponibles „ 3.372.559.980
Reservas „ 2.305.104.30
Sinie otros satisfechos „ 15.020.205.03

DOMICILIO SOCIAL:

BARCELONA: Rbla. Cataluña, 15 y Cortes, 624

AGENCIA PRINCIPAL DEL PARTIDO:

RIPOLL: Plaza de la Constitución, 82.

que 'l mon artístich anomena l' arch triomfal del Cristianisme.

Allà al fons s' oïrava una esplendorosa lluminaria.

Entràrem al temple. A terra, passem per damunt de la lauda sepulcral de l' inoblidable prelat doctor Josep Morgades y Gili, allí enterrat com a restaurador de la Basílica. De la volta de la nau central ne penja l' artística y sumptuosa bandera catalana dirigida per l'arquitecte Joseph Puig y Cadafalch y ofrena dels catalanistes matoronenchs. A les parets s' hi veuen els sarcòfegs dels héroes catalans, en Tallaferró, el comte Rodolf y altres. El sumptuós cibori al mig del creuer, obra artística, sumptuosa y bella, dirigida per l'arquitecte Juan Rubió y executada pels mestres cerrallers de Ripoll Campdevanó y Olot, adornada ab magnífiques pintures den Joan Llimona. El cibori cobricela l' altar y al fons de l' absis central del gran quadre den Enrich Serra, representant la Verge Santa Maria de Ripoll, transportat en mosàich vaticà y ofrena a la basílica el gran Papa Lleó XIII; a les absidies laterals l' impressionant y miraculosa imatge del Sant Crist, obra de l' Edat Mirja; la Verge del Roser, en marbre blanch, den Joseph Llimona; l'imatge de Sant Jordi; la de Sant Ramon de Penyafort, de Venanci Vallmitjana. A la testera d' un dels braços del creuer, la tomba del comte Ramon Berenguer III, una estàtua eqüestre esculpida per en Llimona; y a l' altra testera del creuer l' urna que enclou les despulles mortals del gran comte Guifre el Pilós, el fundador de la Catalunya, el primer comte sobirà de Catalunya, cuberta ab un artístich drap decorat segons dibuixos de l'arquitecte Lluís Domènech y Montaner, restes que esperen el digne monument artístich que 'ls hagin de guardar d' una manera definitiva.

Adins d' aquest temple, que tants y tants gloriosos recorts de la patria y de la fè enclou, s' hi celebrà la solemnitat religiosa.

Gran Ofici de pontifical

El cibori és esplendorosament il·luminat ab claror elèctrica, y bombetes se dissimulaven discretament. Al davant del quadre de la Verge dos monumentals y artístichs canalobres ab feixos de ciris encesos, les aranyes corones de lluminaria també enceses. Al costat de la Epistola el soli on seya el senyor Bisbe de Vich, acompanyat dels canonges Serra y Martín y familiars, al seu darrera tota la massa choral de

HA LLEGADO YA EL JABÓN CHIMBO

de la exclusiva fabricación

DE LA ANTIGUA JABONERA

TAPIA Y SOBRINO

DE BILBAO

Es el mejor y mas económico

para lavar la ropa

DEPOSITO EN RIPOLL:

MIQUEL BOSCH

l' Orfeó Català, als peus de l' urna del comte Wifred; y a l' altra part del creuer les autoritats, els regidors, els jurats del certamen, les representacions de les corporacions y families distingides de la vila, y de les colonies estiuajadores de Camprodon, Ribes y Puigcerdà, que porta des per llurs automòbils havien acudit a la festa.

Per les cinch naus del temple s' hi veyia una atapada concorrencia que les omplia de gom a gom.

Oficià de gran pontifical el P. Deas, abat de Montserrat, assistint de diaca el P. Llorens M. Nicomedes, de subdiaca el P. Ignasi d' Alós, y d' assistents d' honor els PP. Bofill Vilaplana y Gracy, tots ells del Monestir de Montserrat.

El canonge magistral de Barcelona, doctor Francisco Mas, pronuncià una plàtica sobre el tema: "Necessitat de fortificar l' esperit cristià que va fer gran a Catalunya".

Ab paraula fácil y eloqüent manifestà l' objecte y els precedents d' aquella festa, relacionant l' emperador Constantí ab el nostre comte Wifred, historiant la basílica ripollesa y la reconquesta catalana en la qual batega sempre l' esperit cristià, ab una gran erudició refereix la religiositat que animava als gremis y de més corporacions antigues de la nostra terra y l' immens poder que tenia allavors la nostra nacionalitat, y diu que Catalunya no renxerà si li falta el principi vital de la religió.

L' Orfeó Català, dirigit pel mestre Millet, va cantar ab l' art, ab l' ajust, ab el bon gust que l' caracterisa la hermosa missa del Papa Marcelo, de Palestrina. Totes y cada una de les seves parts foren admirablement interpretades, produint la més gran fonda emoció quan les notes finals resonaven com a grandioses y imposantes onades d' harmonia per dins de aquelles severes voltes romàniques. Fou cantada també d' una manera maravillosa l' Aleluia gregoriana del segle X.

Cantà després un hermós Te Deum laudamus y els Goigs de la Verge de Ripoll, ab un sentiment y una tendresa encisadores.

Al sortir tothom parlava de la solemnitat que havia tingut la cerimònia religiosa y es ponderava ab paraules entusiastes la tasca artística de l' Orfeó Català.

A la Casa Consistorial

Discurs del Sr. Alcalde

A la plassa de la Constitució, davant de la Casa Consistorial, l' Orfeó saludà a l' Ajuntament de Ripoll entonant l' "Cant a la Senyera". L' alcalde va invitar als orfeonistes a pujar a la sala consistorial y desde l' estrada, acompanyat dels ajuntaments y del diputat del districte,

Academia de Tall y Confección SISTEMA MOLINÉ

Acaba d' obrirse una Escola, dedicantse exclusivament a la ensenyansa SISTEMA MOLINÉ, per ser el mes modern y facil dels coneguts hasta la fetxa; s' aparta per complet de tots els antichs per deficientes que son y menos pràctichs. Es indicat per las modistas y aficionadas que segueixen els últims adelantos de la moda, a qual fi s' han establert uns cursos econòmichs que en poch temps quedan ben ensenyadas.

En dit taller també podrán obtenir tota classe de patrons y maniquins a preus econòmichs.

PERA MES INFORMES DIRIGIRSE A LA PROFESSORA:
D.ª RAMONA PASSOLA

Carrer del Monestir, 10, 2.ª — RIPOLL

don Eusebi Bertrand y Serra, va pronunciar les següents paraules de salutació:

"Honorable Junta, il·lustre mestre y individus del benemérit Orfeó Català: Al donarvos la benvinguda, ab el cor obert y ab paraula franca y honrada, com acostumem els fills de les montanyes pirinenques, mon primer desitj, aixis com el primer dever de la municipalitat ripollesa, que m' honro presidint, és fer l' ofrena de l' homenatge de la nostra més fonda admiració y més gran entusiasme per vosaltres, dignes components de la gloriosa institució artística de l' Orfeó Català. Perquè d' altra manera jo no representaria prou encertadament els sentiments patriòtics d' aquesta històrica vila de Ripoll, que té l' orgull d' esser fidel guardadora de les venerandes tradicions de la raça en el sagrat temple de les glories immortals de Catalunya, Santa Maria de Ripoll, quals murs seculars son l' historia viva de la Patria, y la millor defensa de la nostra terra contra la maledicencia y l' ignorancia de propis y estranys.

Que no d' altra manera, avuy en aquesta gran diada de festa, de cristiana recordança, el cèlebre panteó de Ripoll seria un recort de l' antich esplendor y grandesa de la nacionalitat catalana, tan fonament sentides per vosaltres, tan bellament anyorada en vosaltres cants. Perque l' Orfeó Català—bé prou que ho sabem els que vivim en aquestes hermoses valls pirinenques del Ter y del Freser—sou y constituïu una de les manifestacions més fermes, més grans y duradores de la vitalitat de la nostra benaurada Catalunya...

¡Benvinguts siau, donchs, missatgers que ab vostres cants escampeu la bona nova! ¡Benvinguts a la comtal vila de Ripoll! Aquí som tots vostres, tot es vostre: preneune la bona voluntat.

¡Visca l' Orfeó Català!

Grans aplaudiments y visques a Ripoll coronaren l' entusiasta parlament de l' alcalde don Ramon Prat, qui va cridar al Mestre Millet per entregarli una artística placa de plata daurada ab l' escut de Ripoll y una endressada recordant la diada de la festa.

El Mestre Millet y el president don Francesch Mateu regraciaren ab amables paraules al bell present de la vilade Ripoll.

Al sortir, una cobla ja rellava sardanes que puntejaven grandioses anelles de sardanistes que omplien tota la plaça, sota d' un sol que deixava anar tota la calor del mes de Juliol.

Hospitalitat Ripollesa

Els orfeonistes que no capigueren en les fondes de la vila que ja estaven atapaïdes de gent, varen ésser invitats a dinar a la taula de les principals famílies ripolleses, seguint així la tradicional hospitalitat que hi ha en els pobles catalans en diades de festa major. La més gran satisfacció és partirse el pa i la sal ab els forasters que honren el poble ab llur visita.

Després de dinar, pels carrers s'hi veyia una gran concurrència que omplia cafés i tot seguit de dirigien al claustre del Monastir.

El certámen

El grandió i monumental claustre del Monastir que és una altra maravella de l'art romà-nich pels hermosos capitells i abachs, les 126 columnes que sostenen aquelles arcuacions, que són una mostra riquíssima i esplèndida de decoració, fou convertit en una gran sala pera celebrar l'acte del certámen.

A la part nord s'hi alsà un cadafalch, fins al peu de les columnetes, pera les autoritats i demés representacions, i pel mitg del pati i sota de les ales del claustre s'omplí de banchs.

Al nivell de la teulada, fent de cobricel de tot el pati, hi havia un grandió velarium de tela vermella, en forma de creu, que, tenint per fons un cel seré i clar, quasi blanch, venia a formar una gegantina bandera de Sant Jordi, que era la que enlairaven els cavallers comtes sobirans de Catalunya. La senyera tradicional catalana presidia així aquella hermosa festa.

Ocuparen l'estrada presidencial el senyor Bisbe de Vich, els abats PP. Deas y Marcet, del Montserrat; l'alcalde don Ramón Prat, el diputat del districte don Eusebi Bertrand y Serra, els presidents de les Diputacions de Barcelona y Girona, don Enrich Prat de la Riba y D. Agustí Riera; el Sr. Rector de Ripoll; el Dr. Dachs, secretari del Bisbe; Els diputats provincials don Joaquim Cabot y don Lluís Péricas, de Barcelona, y don Carles Jordá, de Girona; tots els regidors dels dos ajuntaments de Ripoll.

Els jurats literari-musical, don Francesch Matheu, don Antoni Rubió y Lluch, don Joseph Morató, don Francisco Maspons Anglasell, don Carles Jordá, mossen Ramón Garriga y els mestres músichs Ribera, Masvidal y Portas.

Els canonges de Vich, el doctor Masip, varis rectors de la comarca y frares de Montserrat, el doctor Vilaseca en representació del senyor Bisbe de Barcelona, don Lluís Sedó, don Joseph Rogent, fill de l'arquitecte restaurador; el mestre Rodríguez Alcántara, don Francesch Puig y Alfonso, l'arquitecte Joan Rubió, el comte de Santa Maria de Pomés, l'eminent artista Joan Manen, els distingits musicólechs Eduard López Chavarri y J. Lliurat.

Pels demés llochs de preferència s'hi veyia moltes y distingides persones de la vila y de les colonies estiuajadores de aquelles comarques veynes de Camprodón, Ribes, y Cerdanya. La concurrència era grandiosa omplint tot aquell amplíssim local, y ab espectació de tothom s'alsà el venerable y sabi doctor Torras y Bages, qui llegí l'hermós y trascendental discurs que publiquem en altre lloch.

Apaibagats els unànims y entusiástichs aplaudiments ab que fou aclamada la hermosa oració del doctor Torras y Bages, s'alsà el secretari senyor Coma, de la Joventut Catòlica, y llegí el telegrama de Roma:

«Exm senyor Bisbe de Barcelona.—L'Academia de la Joventut Catòlica de Barcelona, commemorant el centenari de l'edicle constantinià ha enviat al Pare Sant homenatge de filial veneració implorant la benedicció apostòlica de S. S. Participi als interessats la benedicció implorada.—Cardenal Merri del Val».

També es llegí una carta del doctor Laguarda escrita desde Viladrau, on passa la convalescència de la seva malaltia, dolentse de no poder assistir a la festa y desitjantne una realització esplèndida, fent un gran elogi del senyor Bisbe de Vich, president d'aquell acte.

Llegí les adhesions de tots els bisbes y de nombroses associacions de Catalunya.

El secretari del Jurat, mossen Ramón Garriga, per manca de temps, a causa del retràs de més d'una hora ab que havia arribat a Ripoll el tren especial, suprimí la lectura de la Memoria del Jurat i es procedí a l'obertura dels plechs dels noms dels autors premiats:

Música.—Primer Premi. No s'adjudica

Segon premi. Chor mixte «Fé y dubte». Autor, Vicens M. Gibert. Grans aplaudiments. El premiat besa les mans al bisbe y abats.

Accésits: Cants religiosos per al poble. Autor, V. M. Gibert.

Premi extraordinari: «Colecció de cants populars», de mossen Lluís Romeu, mestre de la Catedral de Vich. (Aplaudiments).

Se concediren tres accésits:

Primer: Lema «Crux», de mossen Joseph M. Padró beneficiat de Girona.

Segon: «Colecció de cants religiosos per al poble», del P. Nicolau de Tolosa, caputxí de Arenys de Mar.

Tercer: «Laudate pueri Dominum», quatre cants religiosos de mossen Joseph M. Cogull, beneficiat de Santa Maria del Mar.

Poesia.—Primer premi. A la colecció de sonets «La paraula vers Deu», den Joseph Carner Grans Aplaudiments. L'autor no s'presenta per no estar present.

Mossén Ramón Garriga llegeix el «Dives dres Sant», «El viatge», «L'ars» y «El xuclamel», que foren molt aplaudits.

Segon premi. «Rogativa», den Joseph M. de Segarra y de Castellarnau. Es llegit per son autor que fou ovacionat.

Altre segon premi. «Fé de Montanyes», del nostre estimat company Jaume Bofill y Matas, que al llegir la poesia fou també molt aplaudit.

Fou llegit el següent telegrama dirigit al Sant Pare.

«Reunits a Santa Maria de Ripoll sepultura del fundador de Catalunya per celebrar l'aniversari de la llibertat, de la Iglesia, els abats del Montserrat, presidents de les Diputacions provincials de Barcelona y Girona, diputat a Corts pel districte, varis diputats provincials, alcalde, Ajuntaments de Ripoll, president Joventut Catòlica, junt ab nombrós concurs de poble, envien al Pare Sant son homenatge d'amor y veneració per conducte del senyor Bisbe de Vich.»

Després dels aplaudiments ab que fou escoltat, comensà desseguida.

El Concert

Una entusiástica ovació saludà l'aparició de la Senyera del Orfeo, orfeonistes y mestre Millet damunt de l'estrada.

Resultant el local a l'aire lliure ab una perfecta acusticitat, l'Orfeo entonà «El cant de la Senyera», Millet; «La cansó de Nadal», Perez; «La sesta», Noguera; «L'hereu Riera», que fou bisada, Comellas Ribó; «Cansó de breçol», Sancho Marraco; «Sota de l'olm», bisada, Morera y al cantar «Montanyes del Canigó», el públich s'adonà que era present son autor en Joan Manén, y li tributà una carinyosa y entusiasta ovació. En Manén fou presentat al senyor Bisbe y demés personalitats, rebent d'elles afectuosa felicitació.

Se cantaren «Els xiquets de Valls», Clavé; «L'emigrant», Vives; «Mare de Deu», Nicolau, y l'apoteósich «Credo» de la Missa del Papa Marcelo de Palestrina.

Totes les composicions foren extraordinaria-

ment aplaudides, especialment el «Credo» que provocà una grandiosa ovació per la magnífica execució que obtingué.

A prechs de la concurrència se cantaren «Els Segadors», que també foren aplaudits.

Y així acabà la Festa de la Fé de Ripoll, quedant tothom arxisatisfet.

La sepultura de Wifred el Pilós

El Sr. Bisbe y demés personalitats passaren a la casa rectoral y allí várem tenir la satisfacció d'escoltar al president de la Diputació provincial de Barcelona D. Enrich Prat de la Riba, qui va dir que se li havia presentat una comissió de persones distingides de Ripoll, recomanantli que al constituirse la Mancomunitat Catalana un de sos primers actes sigui l'erecció d'una artística sepultura pera guardarhi les despulles mortals del gran Wifred el Pilós, el primer comte sobirà de Barcelona, el fundador de la nacionalitat, que avuy son guardades dins de modesta urna en el creuer de la basilica.

Es de creure que tan lloable idea trobarà resso en tots els cors que tanquin un ver amor a Catalunya.

Comiat

Una concurrència nombrosissima omplia el moll de l'estació quan a les nou de la nit el tren especial, ab les autoritats y l'Orfeo Català sortia d'aquella estació, entre grandioses aclamacions y entusiástichs aplaudiments que se sentiren mentres estigueren a la vista de Ripoll.

Els expedicionaris donaren un carinyós comiat a Ripoll contemplant la gegantina creu del Pla de la Bandera, que com celestial farola enviava sos raigs lluminosos per tota aquella comarca.

A les estacions de Sant Quirze, Torelló y Manlleu, hi havia una gran gentada, aplaudint y victorejant l'Orfeo. Lo mateix succehi a Vich y els orfeonistes esclataren en una entusiástica ovació quan el senyor Bisbe devallà del tren y benehint ne va pendre comiat pera restar a Vich.

El tren va arribar a Barcelona a la 1'25 de la matinada.—P. De «La Veu de Catalunya»

L'Orfeo Català a les famílies de Ripoll

NOSTRE SR. RECTOR HA REBUT LA SEGUENT HONROSA COMUNICACIÓ:

Molt Rnt. Sr.

El zel, la sollicitut y l'exquisida amabilitat que trobaren en V. l'Orfeo Català y els seus choristes ab motiu de la festa de Fé en aqueixa hermosa Vila de Ripoll, hont pels generosos oficis de V. tingueren tant grat hostatje en les cases dels dignes y atents vehins, han obligat a aquesta Junta Directiva, a petició dels mateixos choristes, a consignar en acta tant noble conducta y ferhi les més expresives grans mercés, pregantli se servezca trasmetre també, en la impossibilitat material de ferho particularment, als amables y generosos vehins hostatjadors dels nostres choristes. l'expressió del nostre fons agraument per les gentils y inmerescudes atencions a cada un prodigades.

Deu guardi la seva vida per molts anys.

Barcelona, 31 de Juliol de 1913.

El Vice-president, B. Bassegoda

El Secretari, Lluís B. Nadal

Telegrama del Sant Pare

Roma, 29 a les 14 - 39.—El Sant Pare complagudíssim pel filial homenatge de veneració y obediència expressat per V. Sria, en nom dels reunits a Ripoll, els hi agraeix y ls envia de tot cor la benedicció Apostòlica.—Card. Merry del Val—Sr. Bisbe de Vich.

Imprenta; Santa Maria de Juan Puig

Imprempta Sta. Maria

de JOAN PUIG

Carrer dels Valls.-RIPOLL**IMPRESIONS DE TOTES CLASSES**

PREUS SENS COMPETENCIA

JOSEPH SERRA

Plassa Sant Eudalt, 7

— * RIPOLL * —

Agencia de Transports

DE **JOSEF RIBA**

Comissions y Consignacions.

Plassa Mercat, 16.

RIPOLL

Companyia. Imperial

REYAL PRE-VILEGIADA

Riunione Adriatica di Sicurtà

Fundada en 1838 en Trieste (AUSTRIA)

Inscrita segons R. O. de 31 de Novembre de 1910
pera la gestió del ram de Segurs, Vida en el Registre
creat en Espanya per la Lley de 14 de Maig de 1908

Capital social completament desembolsat.	Franchs	10 500 000
Reserves de beneficis.	id.	4 200 000
Reserves de la secció de vida.	id.	132 341.924
Reserves de les demés seccions.	id.	19 533.60
Reserves de previsió y socorro als empleats.	id.	3.417.788
Pólisses vida en vigor al final de 1 ^a any 1911	id.	528 414.227
Capitals pagats durant el mateix any.	id.	10 325.940
Primes vida	id.	21 315.844
Primes incendis, marítims, etc.	id.	31 519 603
Total de reserves al final del any 1912.	id.	170 738.882

Els fondos de la secció vida, están colocats en valors de primera
garantia, excluyent tota mena de valors industrials.

Diposit en el Banc d'Espanya.—Condicions de pólisses llibé-
rrimes.—Combinacions de segurs molt ventajoses.—Primes mode-
rades.

Direcció General pera Espanya = R. de Catalunya 1 BARCELONA
Agent en Ripoll: D. E. Casademunt. — Carrer Batet, 10, Relotjeria

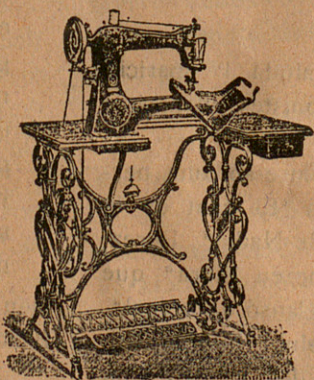
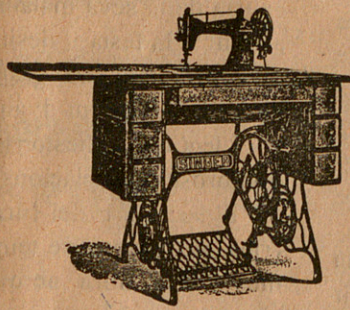
SUB-INSPECTOR en las PROVINCIAS de BARCELONA y GIRONA

Josep Moreno Quintana.-Ripoll

Máquinas de CusirPER MITJA Y GÉNEROS DE PUNT
Y BICICLETES

de la Companyia anónima "LA LÉGERE"

Ventes a plassos y al comptat. — Gran
rebaixa de preus.—Tractes especials pera
les families pobres.—Aguilles, olis y pes-
ses de recambi.—ENSENYANSA GRATIS.
Se vuyden navajes d'afectar, estisores de tallar
cabells y demés eynes de Tall.

Representant únich en la comarca, **Lluís Clop** Trinitat, 40.—**RIPOLL****Máquinas de cusir "Singer"**

VENTES A PLASSOS Y AL CONTAT

Aguilles, oli, accessoris y
pesses de recambiGRANS REGALOS ALS COMPRADORS
ENSENYANÇA GRATIS

Unich representant en la comarca:

FRANCISCO MIRÓCarrer de Sant Pere, 19.—**RIPOLL****¡¡FUMADORS!!**

EL PAPER MES BÓ

PRIVILEGI EXCLUSIU EN ESPANYA Y FRANSA

PREMIAT en la Exposició Universal de París, 1900

y en la Exposició Universal de Barcelona, 1888

**ELABORACIÓN ESPECIAL
DE GASEOSAS Y SIFONES**

Depósito de Cerveza Pilsen y Usual

EMBOTELLADA Y EMBARRILADA. DE LA CASA **DAMM*** BUENAVENTURA TARÓN *
Calle del Doctor Raguer.—**RIPOLL**

Llet pura de cabra de la Granja
Orriols.-Ripoll. Molt rica en elements
nutritius.—Se passa a domicili. Enca-
rrechs en casa de D. Antón Vergés.
Carrer de St. Pere. 18-Casa Gabaig.

Comparació de la llet de cabra ab la de vaca en
cada 100 parts, estant els animals somesos a igual
alimentació.

	NITRÓGENO	CARBONO	MATERIAS GRASSAS	AGUA
Llet de cabra:	0'69	8'60	4'10	83'60
Llet de vaca:	0'66	8	3'70	86'50

**Per vendre una hermosa
casa de Pagés**

Renda anual, 630 duros nets

CONDICIONS INMILLORABLES**FACILITAT DE PAGAMENT****Per detalls a Nicolau Coma**FOTOGRAF.—**RIPOLL**

CAN PETIT DE LA FONDA

De arte.

Palau de la Música Catalana.—Los congresistas de la Asamblea de Arte Cristiano hicieron anoche en el «Palau» una calurosa manifestación de entusiasmo al maestro Millet y a su brillante corporación de cantores.

El «Orfeo» dedicó esta sesión a las ilustres personas que han dado realce al Congreso, ofreciendo un resumen interesantísimo de la música sagrada desde la época gregoriana hasta los principios de la moderna con Händel y Bach.

Toda la primera parte fué escuchada con religiosa atención, y aunque a un oyente superficial pudiera parecer monótona por lo rudimentario de la armonía y la poca variedad de los giros melódicos (si se exceptúan los trozos gregorianos), sin embargo, el atractivo que presta a aquellas obras su antigüedad, y el de una interpretación exquisita gracias a la batuta colorista y sobremanera expresiva del maestro Millet, hicieron que los aplausos esta larán ruidosos después de cada una de ellas, y que se repitieran el *Perspice Christicola*, doble canon muy notable del siglo XIII; asimismo el *Canto de la Virgen*, del famoso drama litúrgico de Elche, al que dió una delicadísima interpretación una de las señoritas del coro, y la Secuencia de Pascua de Natividad *Laetabundus*, canto gregoriano con acentuación popular, acompañado al órgano por el Rdo. D. Luis Romeu, y de una entonación festiva muy de acuerdo con la solemnidad que recuerdan sus versículos.

La segunda parte ya era toda de obras maestras consagradas; el *Credo* de la misa del Papa Marcelo produjo su efecto acostumbrado con su grandioso final, pero hay que hacer una mención especial del *Tenebrae factae sunt* de Tomás Luis de Victoria, catado con superior estilo por el «Orfeo».

En la tercera parte dominó Bach con su nuevo motete a ocho voces y dos coros, monumento de polifonía musical (*L'Esperit Sant eleva la nostra feblesa*). La ovación con que fué coronada su ejecución fué imponente y legítimamente ganada.

Con el *Aleluya* de Händel terminó el concierto, dejando una impresión de arte puro y de elevación estética en el auditorio, no muy numeroso, pero selecto. En él figuraban ilustres prelados y numerosos eclesiásticos.

“ Diario de Barcelona ”

31 Octubre 1913

Palau de la Música Catalana

Con motivo del «Congrés d'Art Cristià» se celebró el anunciado Concierto Histórico de música religiosa, á cargo del «Orfeo Catalá».

Para que nada faltara en el programa, se empezó por algunas melodías gregorianas, algunas de ellas acompañadas al órgano por el reverendo Luis Romeu. La unión sencilla y grave de la música litúrgica mediceval ganó desde luego la confianza del auditorio, el cual acogió también con agrado la cántiga de Alfonso el Sabio «Maravillosos et piadosos». Ya en la primera parte del concierto entramos en la música religiosa polifónica en sus más rudimentarias manifestaciones con el doble canon á seis voces «Perspice Christicola», de autor anónimo, (siglo XIII), y el «Motet á la Mare de Deu», también anónimo, sacado de un códice montserratino, (siglo XIV). Ambas obras causaron excelente impresión por su valor armónico la primera, extraordinario con relación á la época, y la segunda por la dulzura de su melodía y la elegante sobriedad de la armonización que parecen revelar el oculto tesoro de un corazón humilde elevado por el amor hacia la más amorosa de las reinas. Fueron también muy bien recibidos el «Cant á la Verge», del drama litúrgico de Elche, cantado con admirable resolución de sus difíciles vocalices por la señorita Fornells, y la hermosa secuencia «Laetabundus», de carácter popular.

La segunda parte estaba dedicada á los grandes maestros polifonistas del siglo XVI, y allí saboreamos una vez más la belleza incomparable de dos obras maestras de Victoria, el motete «O magnum mysterium» y el responsorio «Tenebræ factæ sunt», al lado de la delicada inspiración del «Ave verum», de Joaquín de Pres, y el «Credo» de la famosa «Misa del Papa Marcelo».

Muy acertadamente señalaban las abundantes notas del programa impreso las caracteres que presenta el paso de aquel arte donde las mallas del más rico tejido polifónico oprimen á la melodía á un lirismo subjetivo, del cual fueron gallarda muestra dos obras de Carissina: un «Gloria» y el motete «O plissime Jesu». Pero lo más grande de esta tercera parte fué el motete de Bach «L'Esperit Sant eleva la nostra feblesa», donde las ocho voces distribuidas en dos coros lanzan torrentes desbordados de melodía y de armonía en los dos versículos iniciales para fundirse en una maravillosa unidad de confesión y de santa esperanza en uno de aquellos corales característicos en la obra del gran maestro setecentista.

Terminó el concierto con el fragmento de sin par frescura «Al-leluia» del «Mesías» de Haendel.

El público, muy numeroso y distinguido, ovacionó al «Orfeo» y al maestro Millet, á quien corresponde felicitar por la composición de tan selecto programa.

Entre los concurrentes estaba el obispo doctor Laguarda, quién escuchó todo el concierto desde el palco presidencial, acompañado de distinguidas personalidades del clero catalán que colaboraron en el Congreso.—V.

“Diario del Comercio”

1 Novembre 1913

Música y Teatros

Palau de la Música Catalana

Como concierto de Navidad debe considerarse el que dió ayer tarde el «Orfeó Catalá». Una fiesta á propósito, una música á propósito. Por supuesto que debía tener el concierto un carácter popular y místico.

El público acudió animoso y el «Palau» se llenó casi por completo. Cantando el «Orfeó» casi sale sobrando decir que hubo gran entusiasmo.

La primera parte del concierto se llenó con canciones populares y alusivas: *Cançó de Nadal* (Pérez), *El dimoni esquat* (Cumellas), *Cançó de Nadal* (Romeu), *El cant dels aucells* (Millet), *Fum-fum-fum* (Pujol) y *Caplani* (Nicolau).

El «Orfeó», bajo la dirección apasionada y efecacísima del maestro Millet, estuvo, como siempre, admirable. Se repitieron *El dimoni esquat* y *Cançó de Nadal* (la de Romeu), en medio de una gran ovación. El canto popular—¡y bien hemos hecho un precioso inventario de este canto!—llegó al público directa y profundamente.

La segunda parte era de más peso, de interpretación más difícil, pues desaparecía aquella simplicidad del canto espontáneo y del pueblo. Verdad que teníamos ahora el canto gregoriano (*Laetabundus*), que no es extraño al primero, y el cánon á seis voces *Perspice Christicola* (siglo XIII), simplicísimo.

Pero con *O magnum Mysterum*, de Victoria, y el motete á ocho voces de Bach: *L'Esperit Sant clera la nostra feble*, así como las arias de Haendel que le siguieron, el público pudo entrever una mayor levación y asimilársela con todo su misticismo.

Muy bien el «Orfeó», magistralmente llevado y estrepitosamente aplaudido. El maestro Millet fué objeto de una gran ovación.

Aplausos aparte se tributaron, y los repetimos nosotros á la solista señorita Andrea Fornells, que cantó con gran afinación, y á los maestros Salvat y Comella, que se encargaron, respectivamente del piano y el órgano.

El público salió del «Palau» muy complacido.
FAUSTO.

“La Vanguardia”

27 de diciembre 1913

Palau de la Música Catalana

Nuestro benemérito «Orfeo» no prodiga sus manifestaciones musicales con la frecuencia que sus admiradores desearían, pero en compensación, jamás se ha dado el caso de presentar concierto alguno sin la preparación debida, eso es, con ejecuciones mediocres. En los conciertos organizados por el maestro Millet no pueden haber deficiencias, y como el público lo sabe, acude al Palau con la confianza de asistir a una velada de arte refinado y ello es suficiente para atraerlo, prescindiendo las más de las veces de las obras que integran los programas. El de ayer, con ser sugestivo y ecléctico, en otra entidad musical, tal vez no habría despertado mucho interés por su falta de novedad. Trátese del «Orfeo Catalá» su solo nombre es un talismán para atraer al público que ayer acudió numerosísimo al Palau.

La primera parte estuvo dedicada a las composiciones de carácter popular, apropiadas a la festividad del día, reservándose la segunda parte para las litúrgicas.

Tanto por las dificultades de ejecución, como por el mérito intrínseco de la música, dedicamos nuestra preferencia a la última.

Interpretáronse el motete de Victoria «O Magnum Mysterium», otro del gran Bach «Esperit Sant eleva la nostra flaqueza», dos arias y el «Alleluia» del «Messias», de Haendel. Completaron esa segunda mitad del concierto, una Secuencia gregoriana de amplia frase y un cánon de autor desconocido, de inspirada melodía.

El motete de Victoria, modelo de expresión aplicada a la polifonía, el majestuoso y severo del cantor de Leipzig y el grandioso alleluia que corona la segunda parte del célebre «Messias» fueron cantados por el «Orfeo» con la maestría a que nos tiene acostumbrados. Las vocalizaciones, surgidas limpidamente de las gargantas de los orfeonistas, la cohesión perfecta de las tres secciones alcanzando completo ajuste, la delicadeza en matizar, la unión que comunican a sus frases; en una palabra, todo cuanto constituye la meritoria labor coral, halla en sus individuos excepcional adaptabilidad y en el maestro Millet una comprensión perfecta del carácter de la música.

Las dos arias que cantó la señora Fornells, con haberlo hecho con acierto, no obtuvieron el relieve necesario, debido a ser acompañadas sucesivamente con transcripciones para piano y órgano, y también por contraste con las demás composiciones; todas ellas para coro mixto.

El público gustó de las canciones catalanas de que constaba la primera parte, y habría aceptado la repetición de todas, obteniéndola de «El Dimoni Esquab», de Camellas, y «Cançó de Nadal», de Romeu. El poema «Captant», en el que el maestro Nicolau comentó la poesía de Verdagué, con lo mejor de su númen, alcanzó mucho ajuste y colorido a pesar de su dificultad y dimensiones.

Al terminar el «Alleluia», de Haendel, una parte del público pidió «Los segadores», que el «Orfeo» entonó valientemente.

Las ovaciones se sucedieron y el público salió muy satisfecho. El «Orfeo» logró un nuevo éxito artístico y material. Ambos los merece.

Trebes

"El Día Gráfico"

27 de diciembre de 1913